

Cijenjeni dobar Vam dan.

Godina koja vrlo sporo prolazi i koja se oteгла kao ove jesenske magle, sigurno će ostati upisana kao prijelomna godina – godina o kojoj će se govoriti na Sveučilištu kao o vremenu prije i poslije 2020.

Kao prvo, nenadano sam postao prodekan za nastavu u akademskoj godini 2019./2020. Na temelju svog znanstvenog i stručnog iskustva ja bih taj posao vrlo profesionalno odradio da se nije desilo nekoliko situacija koje će obilježiti naš život i vrijeme koje dolazi, s posljedicama za koje još ne znamo kakve će biti.

U Republici Hrvatskoj je 25. veljače registriran prvi zaraženi COVID-19 bolesnik, a 22. ožujka dogodio se potres u Zagrebu. Rektor Sveučilišta u Zagrebu 12. ožujka donosi odluku da nastava ide na daljinu.

Izuzev jednog manjeg dijela mlađih kolega kojima su alati izvođenja nastave na daljinu bili uobičajeni za rad, većini nas ovo je bilo nešto novo. Kolege na Fakultetu koji trebaju izvesti nastavu, mene kao prodekana za nastavu pitaju: kako da izvedemo tu nastavu? Kao prodekan za nastavu zadužen sam za to i kolegama trebam dati odgovore kako i kuda dalje. Preživio sam uz pomoć SRCA. Jedno neizmjerljivo veliko hvala kolegama iz SRCA od kojih sam dobio odgovore i na pitanja koja nisam znao postaviti. Srećom da smo imali SRCE koje nam je u tom trenutku ugradilo prenosnicu da mi dobijemo informacije kako izvesti nastavu na daljinu. Već od druge polovice travnja bilo je lakše, ali smo snagu i energiju kada nam je bilo najpotrebnije da preživimo, dobili iz SRCA. Jedno im veliko hvala, veliko su SRCE.

Isti problem su imali i studenti, možda čak i gori. Internetske veze svugdje nisu iste, nema svatko u kući dva računala kako bi slušali nastavu u isto vrijeme. U obitelji je više članova koji su studenti ili je netko od roditelja zaposlen u školstvu. Svi trebamo računalo u isto vrijeme, a signal u susjednoj sobi nije dovoljno jak za slušanje/držanje nastave ili polaganje ispita. Do Nacionalne i sveučilišne knjižnice ili fakultetskih knjižnica nije se moglo doći. Na Fakultetu je tijekom ljeta trebalo obnoviti učionice i laboratorije koji su nastradali u potresu.

U listopadu na Fakultet dolazi nova generacija studenata. Svi mi prodekani za nastavu imamo u glavi isto pitanje: kako organizirati nastavu i ostati odgovoran na fakultetu, kući, ulici, crkvi, restoranu? Nikada se u povijesti Sveučilišta nije desilo da studenti ne dolaze na Fakultet! Sveučilište bez studenata nije Sveučilište. Što nam donosi vrijeme koje dolazi? Nastava na daljinu je ipak nastava na daljinu! U srpnju smo na fakultetu zaključili da nikada nismo imali veću prolaznost nego prošle akademske godine, ali i nikada više prigovora studenata na prolaznost! Sve ukazuje na to da se u ovoj akademskoj godini trebamo vratiti u učionice. Kako to izvesti, kada virus „divlja“? Sve ovo iziskuje i neka nova saznanja i neka nova učenja. Svi smo u novom cjeloživotnom učenju odnosno svakodnevnom učenju. Rasporedi se slažu tako da su studenti jedne generacije u jednoj dvorani cijeli dan, a mi profesori idemo k njima u tu dvoranu. Nastava je sažeta u tri ili četiri dana u tjednu. Hoću reći, svaki novi dan traži nove preporuke, nova pravila ponašanja, sve mijenjamo u hod, od tjedna do tjedna.

No nema nam druge, rekao bi Mak Dizdar, *valja nama preko rijeke. Iako je rijeka i široka i duboka a o duljini i ne sanjamo* pregazit ćemo mi tu rijeku. Samo želim svima nama da ostanemo pozitivni i COVID-19 negativni. I najmračnijoj i najduljoj zimskoj noći dođe svanuće, rekli bi moji stari Posavci. Oni su jako pametno zborili. Proći će i COVID-19.

U Zagrebu 9. studenog 2020.

prof. dr. sc. Ivica Kisić
prodekan za nastavu Sveučilišta u Zagrebu
Agronomskog fakulteta